

- 1 وحی دربار دمشق: اینك دمشق از میان شهرها برداشته می‌شود و توده خراب خواهد گردید.
- 2 شهرهای عَرُوعیر متروک می‌شود و به جهت خوابیدن گله‌ها خواهد بود و کسی آنها را نخواهد ترسانید.
- 3 و حصار از افرایم تلف خواهد شد و سلطنت از دمشق و از بقیه آرام. و مثل جلال بنی‌اسرائیل خواهند بود زیرا که یهوه صباپوت چنین می‌گوید.
- 4 و در آن روز جلال یعقوب ضعیف می‌شود و فربهی جسدش به لاغری تبدیل می‌گردد.
- 5 و چنان خواهد بود که دروگران زرع را جمع کنند و دستهای ایشان سنبله‌ها را درو کنند. و خواهد بود مثل وقتی که در وادی رفایم سنبله‌ها را بچینند.
- 6 و خوشه‌های چند در آن باقی ماند و مثل وقتی که زیتون را بتکانند که دو یا سه دانه بر سر شاخه بلند و چهار یا پنج دانه بر شاخچه‌های بارور آن باقی ماند. یهوه خدای اسرائیل چنین می‌گوید.
- 7 در آن روز انسان بسوی آفریننده خود نظر خواهد کرد و چشمانش بسوی قدّوس اسرائیل خواهد نگریست.
- 8 و بسوی مذبح‌هایی که به دستهای خود ساخته است نظر نخواهد کرد و به آنچه با انگشتهای خویش بنا نموده یعنی اشیریم و بتهای آفتاب نخواهد نگریست.
- 9 در آن روز شهرهای حصینش مثل خرابه‌هایی که در جنگل یا بر کوه بلند است خواهد شد که آنها را از حضور بنی‌اسرائیل واگذاشتند و ویران خواهد شد.
- 10 چونکه خدای نجات خود را فراموش کردی و صخره قوّت خویش را به یاد نیاوردی، بنابراین نهالهای دلپذیر غرس خواهی نمود و قلمه‌های غریب را خواهی کاشت.
- 11 در روزی که غرس می‌نمایی، آن را نمّو خواهی داد و در صبحْ مزروع خود را به شکوفه خواهی آورد، امّا محصولش در روز آفت مهلك و حزن علاج‌ناپذیر بر باد خواهد رفت.
- 12 وای بر شورش قوم‌های بسیار که مثل شورش دریا شورش می‌نمایند، و خروش طوایفی که مثل خروش آبهای زورآور خروش می‌کنند.
- 13 طوایف مثل خروش آبهای بسیار می‌خروشدند، امّا ایشان را عتاب خواهد کرد و به جای دور خواهند گریخت و مثل کاه کوهها در برابر باد رانده خواهند شد و مثل غبار در برابر گردباد.
- 14 در وقت شام اینك خوف است و قبل از صبح نابود می‌شوند. نصیب تاراج‌کنندگان ما و حصّه غارت نمایندگان ما همین است.